

Beëdiging van de heer Branger, directeur Informatiseringsbeleid
© M. Sablerolle – Gouda

ontslag is dat iets heel redelijks. Onze rechtspraak kan daar goed mee uit de voeten. Ik heb een heleboel jurisprudentie op dit gebied bij de hand in dit dossier. Die zal ik niet allemaal noemen, maar in de desbetreffende zaken blijkt dat de rechter heel goed in staat is bij het opleggen van de bewijslast om te bezien of in redelijkheid van een werkgever kan worden gevraagd om iets te bewijzen. Er zijn mij geen gevallen bekend waarin de verschuiving zo onredelijk was dat een partij genoodzaakt werd om het onmogelijke te bewijzen. De set van normen die hier wordt aangegeven biedt de mogelijkheid om de bewijslast bij een sterk vermoeden te leggen waar het bewijs goed kan worden geleverd.

De werklust voor de rechterlijke macht zal niet toe- of afnemen. Wel denken wij dat er met deze verduidelijking iets meer houvast ontstaat in de jurisprudentie. Elk geval zal echter bewerkelijk blijven, zeker in een cultuur die heel diffuus is. Wij zien echter geen gevolgen voor de werklust van de rechterlijke macht van deze scherpere definiëring als zodanig. Wij zien dus geen gevolgen van dit wetsvoorstel voor de rechterlijke macht.

De heer Eski vroeg of bekend is hoe in andere landen de implementatie is gevorderd. Geen van de lidstaten heeft gemeld problemen te hebben met de implementatie. Deze is al gerealiseerd in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland. In de jurisprudentie aldaar is er een enigszins beperktere definitie dan die welke in de richtlijn is vastgesteld. Daarin wordt ook gesproken over een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving. In die landen moet dit in combinatie zijn met het eerdere deel van de richtlijn. In Duitsland is de termijn voor implementatie niet gehaald. Dat heeft ook te maken met de politieke situatie in Duitsland. De verwachting is niet dat het wetsvoorstel daar tot problemen zal leiden. Ook in andere landen is de verwachting dat het wetsvoorstel niet tot problemen zal leiden. België, Luxemburg en Frankrijk kennen reeds wetgeving op het gebied van seksuele intimidatie. Die wetgeving is vergelijkbaar met de bepalingen in de richtlijn. Zo gaat het natuurlijk ook vaak: sommige landen lopen iets voorop, en dat helpt de Europese Commissie om te komen tot bepaalde voorstellen. De wetgeving in België, Luxemburg en Frankrijk is dus al heel erg in lijn met de nieuwste richtlijn.

De fractie van D66 heeft met name gewezen op het belang van een toegankelijke rechtsgang. Die wordt hiermee geschapen, omdat de definities toch helpen om te komen tot de vraag of er wel of niet een klacht zou kunnen worden ingediend. Het algemene begrip "intimidatie" stelt hoge eisen aan het indienen van een klacht, omdat ook doel of gevolg in de klacht zo niet moet worden bewezen, dan toch zeer aannemelijk gemaakt. Bij de definitie van "seksuele intimidatie" staat voorop dat het woorden of gedragingen zijn die de waardigheid van de persoon raken. Dat als zodanig opent dus een iets laagdrempeliger gang. Dan spelen vervolgens natuurlijk ook het doel en het gevolg een rol. Het centrale punt is hier dat de waardigheid van de persoon wordt geraakt.

Mevrouw Azough heeft in haar betoog aangesloten op het aspect van het risico van een onveilige werksfeer. Ik vind dit als minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ook in dit opzicht heel belangrijk. Dat heeft niet alleen te maken met de gelijkheidsnorm, maar ook met datgene waarover ik in het begin van mijn betoog sprak. Wij leven in een land met zo veel verschillende, maar ook zo veel verwarrende cultuuruitingen dat de werksfeer als zodanig mede ten gevolge daarvan soms kwetsbaar kan zijn. Het grote verschil tussen een werksfeer en andere sferen is dat in de werksfeer ook sprake is van een aanwezigheidsplicht en van een gezagsverhouding. Iemand die daar is, is er dus contractueel wel uit vrije wil, maar is dat contract eenmaal gesloten, dan is die persoon daar niet uit vrije wil, maar omdat hij zich omdat hij zich daartoe heeft verplicht. Wanneer men de omstandigheden in een bepaalde straat, een bepaald park of een bepaald theater niet prettig vindt en zich daardoor in zijn waardigheid wordt aangetast, heeft men de vrijheid om daar niet te komen. Datgene wat op de werkplek gebeurt, moet echter vrij zijn van intimidatie en al helemaal van seksuele intimidatie.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat er geen behoefte bestaat aan een tweede termijn.

Ik stel voor om volgende week dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 12.05 uur tot 13.00 uur geschorst.

Aan de orde is de **beëdiging van de directeur Informatiseringsbeleid**.

De **voorzitter**: De heer Branger is in het gebouw der Kamer aanwezig teneinde de voorgeschreven verklaringen en beloften af te leggen.

Ik verzoek de griffier, hem binnen te leiden.

Nadat de heer Branger door de griffier is binnengeleid, legt hij in handen van de voorzitter de voorgeschreven verklaringen en beloften af.

De **voorzitter**: Ik wens u geluk met de aanvaarding van uw functie.

Ik constateer dat er geen behoefte bestaat aan een regeling van werkzaamheden.

Lijst van ingekomen stukken

Sluiting 13.05 uur

Lijst van ingekomen stukken, met de door de Voorzitter terzake gedane voorstellen:

1. een koninklijke boodschap, ten geleide van het voorstel van (rijks)wet ten geleide van Wijziging van de Gaswet in verband met de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van de verordening (EG) nr. 1775/2005 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 28 september 2005 betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten (PbEU L 289) (30430).

Deze koninklijke boodschap, met de erbij behorende stukken, is al gedrukt en rondgedeeld;

2. de volgende brieven:

een, van de minister van Justitie, inzake antwoord op de motie van de leden Griffith en Wolfsen (30300-VI, nr. 107);

een, van de ministers van Justitie en voor Vreemdelingenzaken en Integratie, over de agenda informele bijeenkomst ministers van Justitie en van Buitenlandse Zaken lidstaten EU (23490, nr. 401);

een, van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, inzake het particulier onderwijs (30300-VIII, nr. 173);

drie, van de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, te weten: een, over de bedrijfsduur van de Kerncentrale Borssele (KCB) (30000, nr. 18);

een, inzake initiatief Greenpeace pilot energiebox bij huishoudens (30300-XI, nr. 84);

een, ten geleide van de vijfde voortgangsrapportage over externe veiligheid (27801, nr. 42);

een, van de minister van Verkeer en Waterstaat, over het budget "spoorse doorsnijdingen" (30300-A, nr. 51);

een, van de minister van Economische Zaken, over de dienstenrichtlijnen in relatie tot fraudebestrijding (21501-30, nr. 130);

een, van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, ten geleide van de geannoteerde agenda Raad voor de Werkgelegenheid en Sociaalbeleid (21501-31, nr. 91);

twee, van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, te weten:

een, over de cijfers seksueel overdraagbare aandoeningen (29220, nr. 6);

een, over de stelselherziening van de wet BIG (29282, nr. 26);

een, van de Algemene Rekenkamer, over ontwikkeling en aankoop van de Joint Strike Fighter (JSF) (26488, nr. 236);

een, van de commissie voor Europese Zaken, inzake voordrachten toetsing aan het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel (30389, nr. 5).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

3. de volgende brieven:

een, van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, inzake het ingrijpen bij een vijftal woningcorporaties;

een, van de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, over de totstandkoming Optiedocument energie en emissies 2010/2020;

een, van de minister van Economische Zaken, inzake reactie op het REA-advies "De onbetwistbare noodzaak van meer onderzoek, onderwijs en ondernemerschap";

een, van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, inzake Instellingbeschikking Forum Biotechnologie en Genetica;

De Voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies en niet te drukken;

4. de volgende brieven:

een, van I. Spruit, ten geleide van afschrift van een brief aan de minister-president, minister van Algemene Zaken, over de Eugeneticatheorie;

een, van H.T.F. Thomen, over familiedrama's;

een, van B. van Zadelhof over het nieuwe zorgstelsel;

een, van W. de Jong, over o.a. slachtoffers van misdaad.

Deze brieven e.a. liggen op de Griffie ter inzage.